

Lønning, og naar de blive opgivne at udgjøre, jeg vil f. Ex. sige 1400 Rd., at man saa tilstaaer Embedet 1200 Rd., uden at man dog bestrider Opgivelsens Rigtighed. Forinden det nuværende Lovs uslag fremkom i forrige Samling, skete der en lignende Opfordring, og jeg for mit Bedkommende indsendte en saa notagtig Opgivelse som muligt. Jeg troer, at den stemmede aldeles med Virkeligheden for de Udgifters Bedkommende, som lade sig notagtig beregne, medens jeg havde sat de Udgifter, som kun kunne opgives calculatorisk, saa lavt som muligt, hvad vistnok de Fleste gjøre, i alt Fald for at have en reen Fod at staae paa. Istedestomindre er Contoirholdsgodtgjørelsen bleven sat lavere end den opgivne Godtgjørelse. Dette maa ikke opfattes som nogen Befværing fra min Side over Ansættelsen eller indeholde nogen som helst Hensigt om, at den maa blive forandret. Det er kun Maaden, hvorpaa Contoirholdsgodtgjørelsen saaledes bestemmes, som jeg finder mindre behagelig. Naar der derhos er Spørgsmaal om at gaae ud fra de virkelige Udgifter, saa skjønner jeg heller ikke ret, hvorledes man kan komme til for saa mange Embeder at sætte Godtgjørelsen aldeles eens, thi det er dog noget Individuelt, hvorvidt Bedkommende veed at indrette Udgifterne paa en mere eller mindre economisk Maade. Der kan derfor ganske vist ogsaa, som før nævnt, være en Deel, der taler for, at man ved at normere Godtgjørelserne slet ikke spørger om, hvad det har kostet de enkelte Bedkommende, men uden videre ansætter dem efter den Erfaring, som man har om, hvad det i Almindelighed koster. Naar man vil ansætte Godtgjørelserne saaledes, kan jeg paa den anden Side ikke skjønne, hvorledes man kan have saa let ved at lade dem differere en 100 Rd. meer eller mindre. I det andet Thing har Folketallets Størrelse været fremdraget som et Moment, der i saa Henseende havde Betydning. Nu kan Forskellen i samme naturligtvis ogsaa stige til en saadan Grad, at den kan have Indflydelse paa Forretningernes Mængde, men i Almindelighed har den det vistnok ikke. Jeg har jo desværre oplevet, at det Amt, som er overdraget mig til Bestyrelse, er blevet formindsket med ca. 3000 Tønder Hartkorn, hvilket

ikke er saa lidt, og man kunde maaskee, og det med større Grund end, naar Folketallet er blevet nogle Tusinder større eller mindre, vente, at der deri vilde ligge en Anledning til Formindskelse af Contoirholdsudgifterne, men en saadan Birkning har jeg idetmindste ikke sporet. Det er nemlig ikke saa, at netop et noget Større eller Mindre betinger Forretningerne; det kan maaskee betinge Byrden af disse for Amtmanden selv, men ikke om han skal holde et Menneske mere eller mindre paa sit Contoir. — Jeg skal til Slutning endnu kun tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det høie Thing ved at vedtage det foreliggende Forslag i alt Fald ikke behøver at nære nogen Frygt for, at Godtgjørelserne skulle være for høie.

Fischer: Saaledes som nuværende Lovforslag blev forelagt fra Regjeringens Side iaar, har der i det andet Thing kun været Spørgsmaal om Størrelsen af Contoirholdsgodtgjørelsen til een Amtmand, nemlig til Amtmanden i Præsto Amt, idet den høitærede Indenrigsminister havde foreslaaet Godtgjørelsen for ham sat til 1300 Rd., men Folkethinget har nedsat den til 1200 Rd. Jeg antager derfor, at der heller ikke ved anden Behandling her vil være Spørgsmaal om at forandre nogen anden Ansættelse i Lovforslaget end muligt denne, men jeg maa tillade mig at sige, at jeg ikke ganske har følt mig overthydet om Rigtigheden af de Grunde, der i det andet Thing ere blevene anførte for Nedsættelsen af nævnte Beløb fra 1300 til 1200 Rd. Jeg skal imidlertid ikke nu gaae ind paa Enkelthederne heraf, men kun tillade mig at yttre, at jeg i den Anledning kunde ønske en Udtalelse af den høitærede Indenrigsminister og en Oplysning fra hans Side. Jeg kunde ønske en Udtalelse af den høitærede Minister om, hvorvidt han vil fastholde sit oprindelige Forslag om 1300 Rd. istedetfor de 1200 Rd., som nu ere opførte i Lovforslaget. Underkaster den høitærede Indenrigsminister sig den Afgjørelse, som har fundet Sted i det andet Thing, skal jeg ikke tale videre om Sagen; men underkaster den ærede Minister sig ikke samme, og vil han forsøge paa her at bringe det oprindelige Beløb tilbage, da vil jeg være